Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26398
Copyright: Admont, Benediktinerstift

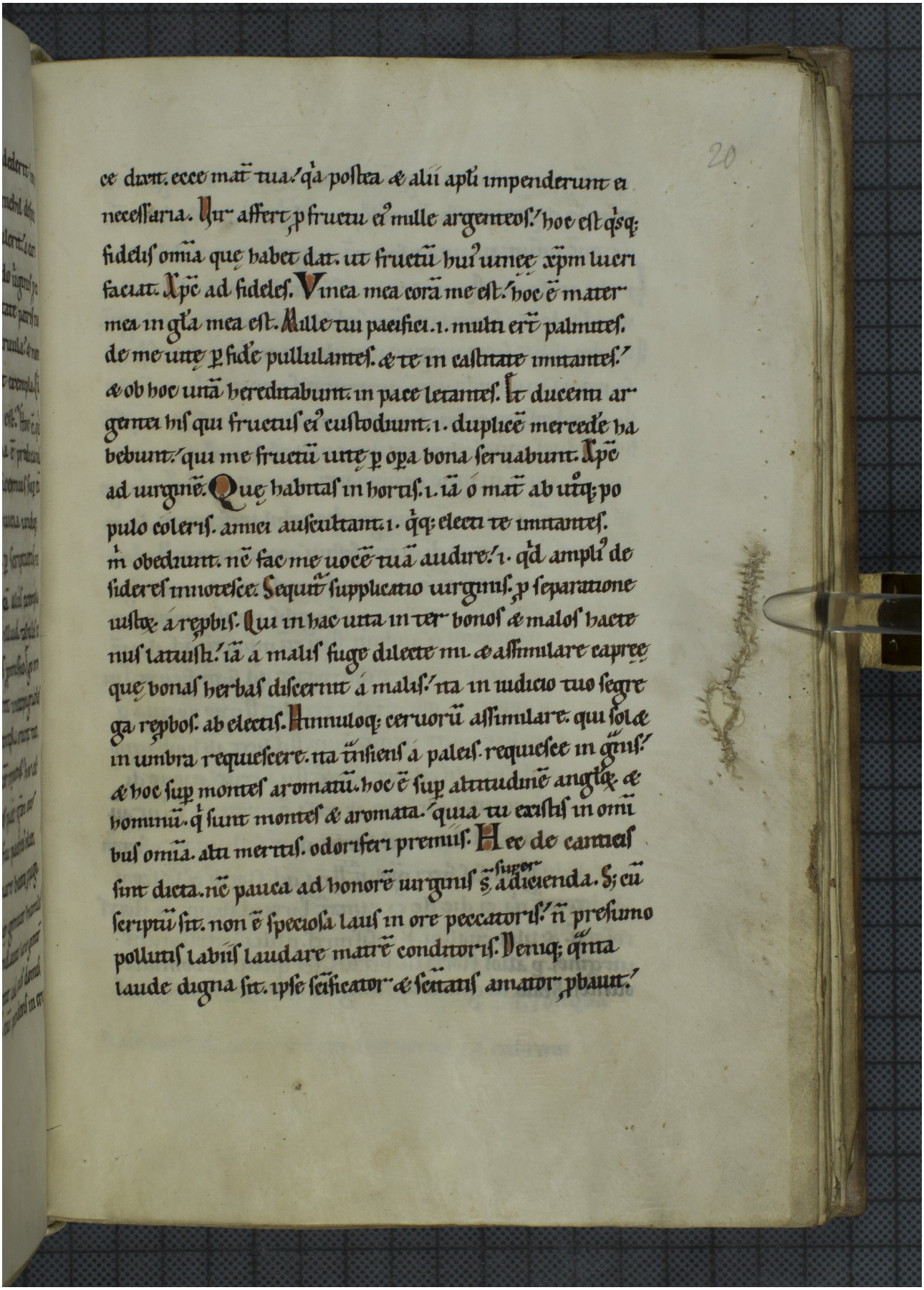

20

ce dicit. ecce mat̃ tua. q̃a postea & alii apl̃i impenderunt ei
necessaria. Qui affert p fructu ei mille argenteos. hoc est q̃sq;
fidelis omia que habet dat. ut fructu hui uineę xpm lucri
faciat. Xpc ad fideles. Vinea mea cora me est. hoc ē mater
mea in gl̃a mea est. Mille tui pacifici. i. multi erũt palmites.
de me uitę p fide pullulantes. & te in castitate imitantes.
& ob hoc uitã hereditabunt. in pace letantes. Et ducenti ar
genei his qui fructus ei custodiunt. i. duplicē mercede ha
bebunt. qui me fructu uitę p opa bona seruabunt. Xpc
ad uirginē. Quę habitas in hortis. i. ia o mat̃ ab utq; po
pulo coleris. amici auscultant. i. q̃q; electi te imitantes.
m obediunt. nē fac me uocē tuã audire. i. q̃d ampli de
sideres innotesce. Sequit supplicatio uirginis. p separatione
uistę a reprobis. Qui in hac uita in ter bonos & malos habita
nus latitasti. ia a malis fuge dilecte mi. & assimilare capreę
quę bonas herbas discernit a malis. ita in iudicio tuo segre
ga reprobos. ab electis. Hinnuloq; ceruorũ assimilare. qui solę
in umbra requiescere. ita tinsiens a paleis. requiesce in grnis.
& hoc sup montes aromatũ. hoc ē sup altitudinē angliq; &
hominũ. q̃ sunt montes & aromata. quia tu existis in omi
bus omia. atq; meritis. odoriferi premuis. Hec de canticis
sint dicta. nē pauca ad honorē uirginis s̃ super adiciendā. Sj; cũ
scriptu sit. non ē speciosa laus in ore peccatoris. ñ presumo
pollutis labis laudare matrē conditoris. Denq; q̃nta
laude digna sit. ipse scificator & sctarũ amator pbauit.